

Marek Sak

Wydział Wzornictwa i Architektury Wnętrz

Akademia Sztuk Pięknych

im Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Łódź 27.X.2016

## **Recenzja pracy doktorskiej Pani mgr Katarzyny Maniewskiej,**

### **pt: *Archetypy współczesnego ego***

Ocena powstała na zlecenie Rady Wydziału Grafiki i Malarstwa z Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Promotorem pracy jest prof. dr hab. Andrzej Grenda. Do oceny została przedstawiona praca doktorska pt. *Archetypy współczesnego ego* w postaci książki.

Przedstawiona praca doktorska składa się z dwóch części. Pierwsza z nich to zagadnienia teoretyczne z bibliografią i przypisami. Druga to reprodukcje kolekcji dziesięciu obrazów pod tytułem *Archetypy współczesnego ego*. Obie części są ze sobą nierozzerwalnie związane i się dopełniają, przy czym część teoretyczna to rozważania dotyczące tematu i przedstawienie genezy treści obrazów. W tej części Pani Katarzyna zwraca uwagę na czas w którym wszystko jest następstwem poprzedniego i wszystko przemija. Moim zdaniem idea następstw znalazła również zastosowanie w chronologii obrazów w cyklu. Można przytoczyć w tym miejscu zdanie, które w tekście kończy refleksję nad czasem i przemijaniem „ *Wszystkie one jednak prowadzą nas do końca, który być może jest nowym początkiem.*”. Słowa można odnieść do wszystkiego, ale moim zdaniem w kontekście działalności twórczej autorki zapowiadają dalsze poszukiwania i transformacje.

Kolekcja obrazów na reprodukcjach to prace z lat 2013 – 2015 w formacie 160 x 150 cm wykonanych w technikach ołówka, tuszu, akwarela, akrylu, oleju. Autorka swobodnie posługuje się technikami świadomie wykorzystując ich właściwości dotyczy to także formy i koloru, które zawsze użyte są adekwatnie do treści. Używane w obrazach środki niosą zarówno znaczenia symboliczne jak i ładunek emocjonalny. P. Katarzyna pisze, że wszystkie prace mają kompozycje

otwarte, według mnie mija się to trochę z prawdą bo choć jest w nich mnóstwo rytmów to jednak prawie zawsze jest element skupiający uwagę np. w obrazach pt. Wojna, Śmierć czy Byk w którym kumulacja jest w środku i tworzy kompozycję dośrodkową. Na pierwszy rzut oka są to obrazy abstrakcyjne, ale po odczytaniu tytułów i wnikliwej analizie obrazów odnajdujemy w nich zarówno wielki ładunek emocji jak i zapis przedstawianych treści. A są to poważne zagadnienia dotyczą wszystkich ludzi, i tych którzy żyli, i tych żyjących, i tych którzy przyjdą po nas. Ten zapis odwiecznych treści uniwersalnych jest jednak mocno zindywidualizowany i jak pisze autorka dzięki inspiracjom, zestawieniom, balansuje „na granicy rzeczywistości i nierealności, świadomości i nieświadomości.”. Słowa te mówią o tym jak wielkie emocje towarzyszyły Pani Katarzynie podczas realizacji cyklu.

Całość ujawnia jeszcze jedną ważną cechę kolekcji: nie jest to tylko odrobiona lekcja, lecz z pełną powagą zinterpretowany każdy temat z osobna. Przeżyty jest każdy postawiony sobie problem a dzięki temu cykl składa się z obrazów różnorodnych w których ewidentne jest, że: *„koniec, być może jest nowym początkiem”* i należy znaleźć nowe środki dla nowych treści.

#### KONKLUZJA

Pani mgr Katarzyna Maniewska, przedstawiła do oceny dojrzałą, bardzo osobistą i interesującą pracę doktorską. Wykazała się umiejętnością zmagania się z podjętym tematem oczywiście z sukcesem. Zarówno dzieło jak i część teoretyczna są pełne równowagi pomiędzy działaniem emocjonalnym i działaniem świadomym. Tym samym P. Katarzyna spełnia wszystkie wymagania ustawowe do przyznania jej stopnia Doktora Sztuki o co wnioskuję z pełnym przekonaniem do szanownej Rady Wydziału Grafiki i Malarstwa.

